

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ОБЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

wiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umiescil bezplatnie w najblizszym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonalne tego nakazu po-
ciaga za soba nastepujace przewidziane w § 21 ust. druk.
z 17/12 1862 Nr. 6 ex 1863 Dppn. tj. zasazenienie za przekro-
czenie na grzywno do 400 Zl. Uzasadnienie: Ogloszenie dru-
kiem wymienionych wyzej ustepow artykulu ma na celu
szerzyc wzglady i niezawadza przeciw administracji Padstwa
przez tendencyjna przedstawienie stanowiska Rządu w sto-
sunku do ludności ruskiej w Wschodniej Malopolsce. Wa-
dę §§ 487, 489 i 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest za-
tem powyższe postawienie uzasadnione. — Przewodni-
czący: Medykai wt. Protokulni: Rosenwieser wt. Za-
zgodności: Lipanowicz, starszy sekretarz.

двася англ. валюта, хоча у зв'язку з тим ціни за масло там досі не підвищилися. Для яснішого образу цього стану наведемо декілька цифр. Як відомо, англ. шліпінг упав тепер на кругло 30% його первісної вартості, а рівночасно з тим масло середньої якості в місці сінці ц. р. коштувало кругло 20% менше, як в цім самім часі минулого року. Іншими словами: вартість масла в Англії обнижчалась на кругло 50%! Та ще цьому чимось, бо вже в лютім ц. р. заведено в Англії мито від сільсько-господарських продуктів у висоті 10% їх вартості. Поізнакомившись з цими даними, маємо знова ясний образ „можливостей“ експорту на цей другий, найголовніший світовий ринок збуту.

Тепер приходиться нам розглянути можливості експорту нашого масла до інших європейських країн (бо покищо підходять тільки вони під розвагу). Засадничо вони виявляють одно спільне недомагання, що є мало поемні і можуть побирати тільки деякі скількості, в міру власного запотребування. Тимчасом в пору нашої високої продукції масла (літом) може виникнути така ситуація, що закордонний ринок збуту буде майже неможливий, а, як відомо, масло не надається до довгого магазинування, не згадуючи вже про такий важкий чинник, як потреба до цієї ціли великих холодильних складів і капіталу на заплату за магазинований товар.

Мало цього. Ті всі малопоємні країни хороняться перед напливом конкурентного масла, чи то накладанням високих мит, чи то означенням привозних контингентів, або остаточним обмеженням приділу дівіз (вартісних папєрів — грошей) власним імпортерам за довожене масло. Для прикладу згадаємо, що Швейцарія наложила мито 180 шв. франків за 100 кг. масла, Франція 200 фр. франків, Бельгія 140 франків, Австрія 81 золотих корон, Чехословаччина 280 ч. корон, при чому в Австрії і Чехословаччині майже нема приділу дівіз.

Франція завила у себе контингент, з якого Польща на перший квартал цього року, наслідком помилкових потягень деяких чинників, не одержала ніякого (!) приділу. В менті, коли пишемо ці стрічки, наспіла до нас відомість, що й Бельгія завила у себе контингент. З цього короткого перегляду бачимо, що в цій ділянці треба очікувати й далішніх несподіванок.

Серед такої ситуації насувається кожному заінтересованому питанню, яка буде доля нашого кооперативного молочарства. Отже треба захиститися з найгіршим, скажім, що експорт масла з Польщі буде сильно обмежений, або й цілковито припинений. Що тоді? Тоді експорт Польщі, який дав у 1931 р. поверх 12.000.000 кг. масла, буде лавити на внутрішній ринок. Наслідок цього буде такий, що прийде до дальшої, поважної обнижки цін, яка виявить свої впливи у двох напрямках: 1) через обниження цін побільшиться внутрішня консумція масла коштом втиснених рослинних товщів; 2) через обнижку

цін за масло обмежать або припинять зовсім свою діяльність молочарні, які або самі перестануть рентаватися, або яких доставляти перестане рентаватися продукція молока. А пізніше настане знова здорова рівновага.

Яка з цього наука для нас? Ми мусимо бути саме тими, що вийдуть переможно із цього трудного положення, ба, навіть побільшити наш стан післявання. Ми мусимо видержати конкуренцію, бо збут масла — одинока організація на ділянці сільсько-господарської продукції, яка дає сьогодні поважну готівку на найкращі потреби нашого зубожілого селянина. А переможемо тільки тоді, коли будемо держати отих вказівок: 1) Мусимо й даліше закріплювати існуючі районні молочарні шляхом придбання якнайбільшої кількості молока, бо тоді наші молочарні будуть рентабельніші від малих підприємств, що призначені на загладу. 2) Мусимо і даліше збирати завзято власні

фонди на зразкове устаткування молочарень, бо лиш вони дозволять нам виробляти першорядний продукт, що найде задоволення користувачів збуту і скорше, як гірший продукт. 3) Не осякувати ніде без всесторонньої підготовки і згоди „Маслосоюзу“ ріжних дрібних „молочарень“, бо вони, не маючи фахової оцінки і запереного збуту, негражені на упадок. Відродженість за такі почини, що принесуть нашому селянству замість помочи тільки шкоду, є дуже велика. 4) Держати постійно тісний зв'язок зі своєю організаційно-технічною і збутовою центральною, якою є „Маслосоюз“, бо вона долажить усіх заходів, щоб діло яксяд повести. Сьогодні вже не час на ніякі особисті міркування і відокремлені ходи!

Тільки пильною працею і сильною організацією поборемо і цю чергову небезпеку.

Іжк. А. Палай.

Лист з конференції.

(Від нашого кореспондента.)

Женева, 12. лютого 1932.

Хтоб таке і думав? Звичайно досі так було, що всякі міжнародні конференції розпочиналися оптимістичними пророченнями, вороженнями й міркуваннями, оптимістичними і рожевими, а скептицизм або й песимізм насувався тільки згодом. З цією конференцією, розоружною, справа стала наввиріт. Розпочалася конференція дуже мірно, голоси преси були в перших днях дуже мало надійні, переважно такі просто іронічні, а кріхтіла оптимізму щодо самого амплуа й можливостей конференції розпочала кількоти швидко згодом.

Про вступну промову Гендерсона оповідали „добре втаємничені“ по культурних, що добрих три чвертини її — тоб то все, що проводить робітничої партії задумав був у неї вложити і в програмі своєї партії і зі свого соціалістичного світогляду — викреслав з неї Секретар Союзу Народів Дремонд. Прийшло з того приводу, казали, до дуже гострих перепалок між Дремондом і Гендерсоном: перший заговорив, мовляв, президентів конференції, що під ніякими умовами не допустить до такої промови, а Гендерсон, не маючи за собою опірт на виступі британської делегації, з горечю і досадою мусів податися перед домаганнями Дремонда — інакше припалося йому уступити з головами, на яке вибрав він були вже давньою тому, коли він ще був закордонним міністром Його Величства, і яке він зберіг, дарма, що він уже не міністр ані навіть не член парламенту.

Цю візку про обривання вступної промови Гендерсона спершу тут оповідали, потім заперечували, і чи воно правда, важко перевірити. Однак так чи сяк, а нікого вона не запалила, і

конференція розпочалася під знаком сірости і зайвості.

Не піднесли її надійності також перші великі промови представників великих держав. Англієць Сеймон — прегарний, важкий, відомий перед присяпними — розчарував слухачів конференції не тільки своїм змістом, чи то пак, неостачею змісту, а навіть і формою; показалося не раз, що інакшої вимовності треба для судів присяпних, а інакшої для міжнародних з'їздів. Німецької промови теж ніхто ні впрі, ні змер, а вже французька промова, буцім то конкретна своєю за великою та бліжніми нитками шитою ерудицією і хитрістю повила температура конференції теть нижче нуля. Більшовицький публіцист, славетний Карло Радек, вдоволено-затравив руки таї заперивав по культурних, що після французької промови більшовицький делегат нічого й силуватися провалити конференції. Замість неї, мовляв, зробить це французький.

Словом після перших днів настрої були тут такі, що дехто збирив свої клунки, щоб ітати домі, заспівавши на прощання „вічну пам'ять“ першій всевітній розоружній конференції.

Аж раптом, несподівано надійність піднялася, настрої відродилися.

Розпочавши той зворот до оптимізму промовою закордонного міністра Італії д. Градіа, і окріпнувши він від промови радянського комісара для закордонних справ, Літвінова. Обі промови були справді змістовні, а перша з них навіть з ораторського погляду дуже замітна. Таким чином

При грубості, артритизмі і пухровій недугі пророчна грєка вода *Franciszka Józefa* зміцнює діяльність шлунка та кишків і зменшує травлення. 725 1-1

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 18. ЛЮТОГО 1932.

Д. СКИТСЬКИЙ.

Нова праця про філософію на Україні.

ДМ. ЧИЖЕВСЬКИЙ. *Нариси з історії філософії на Україні*. Прага 1931. Накл. Укр. Гром. Вид. Фонду. 175 стор. 8°. Ціна дол. 1.20.

Не можна сказати, що сучасне покоління збав досить за філософію освіту та філософічний стиль думання. Саме навпаки: чимало впадів на неї й на землі свідчить про глибокий занепад того, що розуміємо як справжню філософію думання. Серед таких обставин книжка Чижевського — поява у нас дійсно небуденна, тому і хотілося би звернути на неї увагу ширшого інтелектуального загалу.

Не є праця призначена для фахівців. Автор сам зазначає, що його нариси мають „популярний характер“. Шо-правда, популярний у найширшому значінні, тобто: вони не мають зайвого наукового баласту, зате знайдете в них ясність та євнору логічність, а при тім і глибоку думку. Автор — як видно особливо з замітної статті про Сковороду — знавель діалектики, та користуючись діалектичною методою, вміє розкрити ті глибокі думи, в даному випадку Сковороди, які досі були для дослідників незрозумілі й приховані їх до суперечливих висновків.

Нариси Чижевського тим відмінні від звичайних курсів історії філософії, що не займаються тільки „фактами“ філософами: вони присвячують чимало місця поетам і письменникам, що поглибили печать на духовному житті українського народу. Також чином „нариси“ малюють головні етапи розвитку світогляду чи світоглядів на Україні.

Знаєбачи філософічний сторінок при досліді нашого мислячого мале, важкі наслідки:

літературно-історичним чи іншим дослідом бракувало пераз глибоки, бо не чути було в них голосу саме найбільше внутрішньої сторінки життя. Хібаж не правдию схопив Метерлінк значіння для сучасності мислителів, що давало відішли з цього світу? „Може колись — каже він — признають, чому то, якби не було ні Платона, ні Сократа, ні Плотина, душа селянина, що не читав їх і ніколи за них не чув, не була би така, яка вона сьогодні“. Так і тут: чи може, яксяд, зрозуміти наше духовне життя, життя національного колективу, зокрема духовне життя наших провідників поетів і письменників той, хто не забував тієї глибокої, ніби підземної, течії думки, що текла в глибинах нашого буття, приймаючи в себе все нові й нові допливи та перетворюючи їх по своєму?

Не можемо вводити тут у подробиці. Самі головні розділи показують, скільки цікавих проблем порушує книжка: I. Філософія і національність; II. Укр. народний характер і світогляд; III. Філософія у старій Україні; IV. Сковорода; V. Сучасний Сковорода; VI. Знайомство з німецьким ідеалізмом (мова про відгомін на Україні філософії Канта, Фіхте, Шеллінга, та Гегеля); VII. Мик. Гоголь (цей розділ — пера Л. Миколенка); VIII. Кирило-методіївці; IX. Памфіл Юрєвич; XI. Філософія на послугах науки (про Потебнію, Лесявчу та ін.).

Книжка Чижевського розвиває — очевидно, цілком фальшивий погляд, буцім то на Україну, крім Сковороди, не було мислителя. Помічаючи чималу лямку владішних чи менше замітних постатей, слід звернути увагу на невідомого у нас Памфіла Юрєвича, якому присвячується окремішній розділ (Юрєвич — прототип Дашковича в „Хмарах“ Чечула-Левинського). Автор освітлює позитивні сторінки в діяльності даного Київської Академії, пробіваючи шкалу нашу шкільної премудрості та показуючи, як Академія пледка інтелектуальні впадки й строгість думан-

ня, як оту її премудрість прешнувати з били часу ідеї Ренесансу, картезіанства, вольтерства. Заслугує на увагу зяг автора, з яким він умів надати особам своєрідного освітлення, розбуджуючи в читача шоран нові запити й проблеми. Ми вже згадували про його характеристику Сковороди: надовичайно цінні думки про метод Сковороди, його символіку тощо. (Автор заповідав ширшу працю про нього і на неї чекало інтерпеліче). Літературознавці прочитають в аніквантентам розділ про Кирилометодіївців, не забуваючи при тому, що студії літератури неміжати мусять бути поглиблені студіями філософії (окілюється в тія справі хоч би на думку проф. Брузазема в його праці „Завдання вчення“).

Дозволяю собі наприкінці навести думку Чижевського про вплив романтизму, щоб дати тут деяке поняття про стиль нашого автора: „Тобі сказати, що романтичний світогляд мав на Україні, як і в інших славян, надзвичайно потужний і широкий вплив. Для славянських мислителів та письменників були непереможно привабливими романтична ідеалізація історичного минулого та народнього життя, і переборення романтизмом однобічного раціоналізму в психології і в естетичній, — універсальним романтичним світоглядом. Не лише світогляд владішних укр. письменників (Шевченко, Куліш) пересичений романтичними елементами, не лише укр. історіографія і етнографія (Макашевич), але і українська думка — навіть і в епоху значно пізнішу, ніж романтизм на Заході (Юрєвич, Потебня), не збуває певні елементи „філософічної“ романтики“. Величезні впливи романтики і на одну з найвладішніших українців усіх часів — М. Гоголя“. (Ст. 89.).

Вартість книжки збільшувать ілюстрації в гарний папір.

Вона повинна лаятися на столі у кожного кому не байдужа справа нашої зливої культури.

вийшло, що треба було аж двох противників Уставного суспільно-політичного ладу, фашиста з одного боку, більшовика з другого, щоб внести трішки життя в сонливу й похоронну атмосферу конференції.

Переповідайте нам зміст обох цих промов — річ зайва; ви їх уже певно одержали від урядової телеграфічної агенції; доволі буде передати вам вістку про вяржання, яке вони викликали на всіх присутніх, не виключаючи й рішучих противників фашизму й більшовизму.

Про промову Італія загальна думка така, що повинен був її вголосити німецький канцлер Брінінг — чого там більше треба? А в промові Літлі нова знайшла конференція — не критику, а просто руйнацію — помірковану у формі, чепереможну в змісті — цілого інтелектуального французького плану розбросання, який полягав на тому, щоб розарботи суспільство, а залишитися добре збройним самому. Після промови Літлінова — признають це навіть французькі націоналістичні газети — в „плану“, який пропонував був п. Тардє, не залишилося нічого.

Якими ходами птимо конференція далі? І який буде її вислід? Відповіді на це точно можна би хіба ворожжя, на достоїнство якої наш брат претенсії не має. Однак навіть без дару вороження можна скромно здогадатися, що головним більш-менш практичним питанням дальших парад загального збору й комісії, буде питання відірвання між зброєю заціпенію, офеанізую (яку мають бути то заборонити) і зброєю оборонною, дефеанізую, яка малаб зберігтися для захисту невинно впаденного перед нападником.

На жаль, годі придумати таку оборону зброю, яка при добрій волі не могла би послужити як заціпна зброя...

А який буде вислід конференції? Навіть по-важно, навів жартом відповів нам на це один з англійських кореспондентів: Вислід буде такий.

що всі держави одностайно ухвалить і підписуть резолюцію, в якій вони зобов'язуються до розоруження морального. А від далі котитиметься як тепер котиться — в Європі і в Азії.

Накінеш, дрібна звістка про наближені нам справи, для яких тутешній світ зайнятий до зуха іншими, безмірно йому цікавішими історіями, має дуже мало цікавості. Жалоба проти нової хвилі військової козпонації, написана нашими заступниками пп. Рудинською й Пеленським, була признана секретаріатом Союзу Народів наляччою і як таку безпробовотно розділено її поміж членів ради. Бритійський делегат впливав до неї даяку цікавості — повторюємо: не тільки в гуманітарного й правничого, а й в політичного становища — і мабуть не без його впливу передано її Комітетові Трьох, у складі якого є й англієць. Нам сказали, що вчора пополудні цей комітет відбув для цієї справи окрему нараду. Знаємо також, що президент ради одержує в Англії і навіть в Франції телеграми з гуманітарно-громадянських тамошніх кол з зазивом достойно оцінити цю справу підчас конференції розоруження тая піддати її відповідній процедурі. Присутній тут адала конференції розабробив один з найблагіших сьогоднішніх письменників французьких теж звернувся в цій справі до Союзу Народів з дуже сильним, проречистим і зворушливим листом.

Коли вже мова про українську справу, то позвольте нашому кореспондентові спростувати при цій нагоді одне непорозуміння, викликане стилістичним недогадом. Річ у тому, що говорючи в одному з попередніх дописів про „націоналістичні“ небиліції й вісентіції на „ялосько-українську“ тему, автор мав на думці одну, дуже поширену породу українського націоналізму, а не спеціальну організацію, яка per fas et nefas охрестила себе „націоналістичною“.

С. Заліський.

СНІГІВЦІ

Del-Ka
нова знижка
тепер вже за безцін
Дістанете у всіх філіях.

нема і виступ пос. Великановича вважає демонстраційним. Пригадує бесідникові посольське приречення та обов'язки „обивателя“.

На це у відповідний момент пос. Великанович згодився до слова для фактичного спростування і зложив таку заяву: „Застерігаюся якнайрішучіше проти твердження п. провідниці, немовби уживання терміну „Східна Галичина“ було неконституційне, або нерегулярне. Ніяка історія, ані польська ані чужа не заперечить, що ця територія, про яку я згадував, мала офіційну назву „Східної Галичини“, що цієї назви досі практично уживає наш нарід і що ніколи давніше не називалася вона „Малопольською“, бо тільки Західна Галичина з землями на північ називалася в давній польській історії „Малопольська“. Уважаю, що ані арт. 6. регуляміну, ані арт. 20 конституції не має нічого спільного з назвою даної етнографічної території, бо оба ці артикули говорять про приречення посла. Досі не стрінув я ніде в польському законодавстві, що не вільно уживати на відомі землі назви „Східна Галичина“ і тому ще раз застерігаюся проти такого ставлення справи, як воно мало місце саме тепер на Комісії.

На це п. Яворська заявила, „для тих зем об'єднану назва з воєводства полудньово-всходне“.

Посол Великанович зголошує своє внесення поклоно до третього читання, зголошеного законопроекту.

На парламентарній арені.

Гермін „Східна Галичина“ в інтерпретації посолки Яворської є неконституційний і незгідний з посольським приреченням.

На Освітній Комісії дня 15. лютого 1932 р. при закінченні дискусії над законопроектом про устрій шкілництва, зголосив пос. Великанович поправку такого змісту: — до уступу 2. § 59, де говориться про вилічнення Шляска з від цього закону, треба додати слова: „також Східної Галичини“. Промовець пригадав, що українці, мешканці Східної Галичини були прилучені до Польщі на основі рішення Ради Амбасадорів, що та частина краю самозначила себе в 1918 р., як окрема держава і що навіть голський сойм у 1922 р. признав окремі права для Східної Галичини у виді т. зв. зовнішньої автономії для тих земель, оснування укр. університету і т. п. На тій підставі промовець уважає, що має повне право не тільки з житте-

вих мотивів, але також із законних домагатися, щоб про устрій школи і виховання молоді рішали народи цієї території. Промовець, зазначив, що Українська Парламентарна Репрезентція в дискусії над всіма параграфами цього законопроекту ставила поправки як річової, так і національної натури, але досі більшість Комісії цих поправок не узяла до уваги. Свідомий відкинення і цієї поправки, зголошує п. бо вважає це за свій національний обов'язок.

У відповідь на це при піддаванні поправок гід голосування, провідниця Комісії п. посолка Яворська заявила, що внесення пос. Великановича не може піддати під голосування, бо воно неконституційне і противиться арт. 6. регуляміну та арт. 20. конституції. Східної Галичини

тись або суди або влада, відповідальна за зберігання прикладного ладу.

Польський уряд може — не входить в глибші мотиви справи — аргументи, що особи або організації поза межами Польщі, неавантовані в дійсний станом справ або свідомо є хибно інформовані або інколи самі користуються такими інформаціями, що нехтують фактами. Автім не можна допустити, щоб власні громадяни постійно безпідставно обвинувачували, які знаходяться в попередніх петиціях. Уся проблема поставлена в такій формі, що не може бути ніякого сумніву щодо дійсних цілей, які мають автори петиції Польський уряд має право домагатися від власних громадян, коли вони звертаються до найвищого міжнародного трибуналу, щоб вони показували достаток доказів зловильності для свого краю і в кожному випадку не передавали фактів неперевіряних. На жаль, польський уряд не може знайти якихосьбądź ознак такої зловильності в петиції, підписаній деякими українськими послами та сенаторами. Можна хіба догадуватися, що член парламенту, які підписали цю петицію, зробили це під натиском деяких кол, що не є безпосередньо зацікавлені у становищі, в якому знаходиться українське населення.

Ми не хочемо тут розглядати обвинувачення або цілі, які мають автори всіх петицій дотично української меншини в Польщі або піддавати під дискусію ажуреза критичної пропаганди, що повстала докола цього питання. Проте мусимо зазначити, що першою її метою було вітаторити країнина (і позати це як ствердження факт), що українська меншина в Польщі не тільки не користується правами рівності застереженими конституцією для всіх громадян, але що Польща має ще спеціальні плани та наміри супроти цієї меншини, а саме знищити український елемент, порушуючи всі зобов'язання, які прийняла супроти своїх меншин.

(Продовження буде.)

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 18. ЛЮТОГО 1932.

Польська відповідь на українські петиції.

Із офіційного справознання Ліги Націй, виданого в Женеві дня 15. листопада 1931 р. під аляком С. 741. 1931. І. п. з. „Охорона меншин у Польщі“ даємо переклад відповіді польського уряду на українські петиції, звернені до Ліги Націй. Петиції ці були такі:

1) Представників українського Т-ва в Гомкур (Франція), Запорізького та Ніжгородського, з дня 19. вересня 1930. 2) Української Національної Ради в Празі з дня 24. жовтня 1930. 3) чотири петиції д-ра Василя Панейка з дня 15. і 30. листопада, 13. грудня 1930 і 30. квітня 1931; 4) петиція членів британського парламенту, з 13. грудня 1930; 5) петиція українських послів і сенаторів з дня 31. грудня 1930; 6) петиція пос. Мілена Рудинської з 20. січня 1931; 7) петиція пос. Олексія Яворського з 13. лютого 1931.

Ось відповідь польського уряду на ці петиції:

1. Польський уряд є тої гадки, що агітно (а духом зобов'язав про охорону меншин тільки тим, що підписали петицію з дня 31. грудня 1930 можна признавати право звертатися до Ради Ліги в справі становища української меншини в Польщі. Численні меморіали, прислані до Ради з різних джерел поза Польщею, походять від людей, які мали погані або тенденційні інформації і які не мають змоги висловити точно та ясно став проблеми предложеної членам Комітету. При цій нагоді польський уряд уважав доцільним пригадати Комітетові численні петиції, виславані минулими роками (головно в 1926. і 1927.

р.) п. Петрушенічем. Він мав постійно на меті зловити пропаганду і амальовувати хибно та тенденційно становище української меншини в Польщі. За кожним разом, коли Комітет Трьох розглядав матеріал предложений польським урядом, члени цього Комітету признавали, що петиції п. Петрушеніча амальовують факти тенденційно та сильно їх прибілюють і тому рішали залишити на боці справи, а якими він до них звертався. Як приклад можна навести рішення Комітету з 22. вересня 1927. (представник Великої Британії як предсідник з представниками Колумбії та Голландії) і рішення з 6. березня 1928 (представник Китаю як предсідник з представниками Великої Британії та Голландії).

Польський уряд є тої гадки, що якщо охорона меншин і теперішня процедура у аляку з петиціями, які передають представники меншини має в практиці бути доцільною, то необхідно, щоб петиції, які звертаються до Ради мали на меті виключно та єдино охорону забезпечених прав і щоб не аловживали органом призначеним для охорони мейшинених прав, наводячи у своїх петиціях до Ради придумані факти для таємних цілей.

Рада сама одностайно заявляла, що петиції не повинні в ніякому разі йти на службу зловій пропаганди. Цей принцип зисовано ясно підчас дискусії на Раді Ліги, що попередила рішення з 5. вересня 1925. На нього кляв виразно вату референт меншинених справ Рю Вранко, який якнайрішучіше підкреслює у справозданні, що необхідно зникати, щоб „система петицій не зникла для цілей зловій пропаганди проти держави, що є членом Ліги“.

Польський уряд аважається на цей коментар, тому, що навіть петиції українських сенаторів і послів наміє передавати своїм політ та їх причини безсторонньо, наводячи цілу низку подій, що зовсім не входять у ділянку меншинених прав і належать до справ, якими повинні займа-

Проти Грипи

простуди, інфлюенції і ревматичних болях таблетки Тоґалю діють скоро та певно. Після зажиття Тоґалю в початковій стадії, обидві недуги негайно зникають. Зовсім нешкідливі. Тисячі лікарів стверджують успішне ділення Тоґалю. — Можна дістати у всіх аптеках.

ТОґАЛЬ!

Реформа самоврядування в Польщі.

НОВИЙ ПОЛЬСЬКИЙ ЗАКОНОПРОЕКТ ПРО САМОВРЯДУВАННЯ.

V. Цілковита залежність органів самоврядування від державної адміністрації.

Треба признати, що напярмні проєкту переведені в його постановою дуже послідовно. Кожна постанова має на меті підняти рівень прилюдної адміністрації скріпленням цих самоуправних чинників, що остають у відношенні залежності до уряду.

Про залежність війта чи посадики від уряду була вже мова. Але оскільки мова про сільську владу („гміну“), то проєкт тим не змінюється і творить установиць волосного („гміного“) секретаря новий, від старости залежний орган, призначений на те, щоб стати у волості („гміні“) рішенням чинником. Секретарем „гміни“ може стати лише той, хто має приписані науки і відбав практику та склав іспит. Секретаря і його помічника іменує війт на основі рішення волосної управи і за згодою старости на основі опінії повітового виділу. Таким самим чином можна секретаря та його помічника звільнити. Також упрова „солецтва“ і громади залежні безпосередньо від війта і за згодою старости. Солтиса і підсолтиса в „солецтві“, що не є громадою, вибирає „гмінна“ рада, а солтиса і громадського підсолтиса громадська рада, але одні і другі підлягають службовою війтові і до правосильності їх вибору треба затвердження старости на основі опінії повітового виділу. Таким чином повстане по селах ерархія, що мусити слухати приказів уряду. Що при такій організації „справність“ урядової адміністрації „покриває“, тоді сумніватися, але дієсної самоуправи певно не буде.

Також не буде зовсім повітового самоврядування. На основі австрійських законів існували у Галичині повітові ради і повітові війти як окремі органи влади, що підлягали кращому виділу і кращому союзові та не були залежні від уряду. Вони були другою інстанцією в устрою автономних органів в Галичині і своїм широким обсягом ділення скріпляли самостійність громадських рад і громадських начальників супроти державної влади, старости та помісника. Цей правний стан, як ми вже згадали, був уже на австр. часів предметом критики, тому були спроби апроформувати цей „двоєкий шлях“ в автономію. Конституція польської держави в 1921 р. перечеркнула цей стан постановою арт. 67, який проголосив, що право рішати у справах, що належать до обсягу ділення самоуправи, присудовує вибраним радам, але виконавчі чинності повітової самоуправи належать до органів, створених на основі сполучення вибраних радами гуртків з представниками державних адміністраційних властей та під їхнім провідом. Постанова конституції покищо не увійшла в силу. Означе, рахуючись з нею, уряд розважав уже кілька літ тому всі повітові репрезентативи у Галичині і допризначував тимчасові повітові управи а старости на чолі. Тим самим самостійність повітового самоврядування в діяльності анесена. А проєктований тепер урядом законопроект має на меті залегалувати цей стан таким чином, що приписану декретами начальників держави з 5. грудня 1918 р. і з 4. лютого 1919 р. організацію повітової самоуправи на території 6. рос. ділянки розв'язує на повітові ради і виділи у Г. Галичині.

Основною цілю організації є постанова, що староста є провідником повітової ради і повітового виділу, що є виконавчим органом повітової ради і повітового виділу та зверхником службовиків. Отже староста є рішенням чинником повітової самоуправи. Крім цього усе права нагляді і розважання, які супроти „гмінних“ рад і управ прислуговують старості та повітовому виділу, зг. воеводі і воевідському виділу, привані супроти повітової ради і повітового виділу воеводи і воевідському виділу, зг. міністрові внутрішніх справ. Зокрема до правосильності повітових самоуправних бжжжетів треба затвердження воеводи спільно з воевідським виділом Колиж взяти ще під увагу, що воевідське самоврядування, яке, по думці постанов конститутції, є покликане виконувати нагляд над діяльністю самоуправ нижчого ступня, не існує та що воевідський виділ, який покищо спонує заважання воевідського самоврядування, не виходить з виборів, лише складається із членів іменованих міністром внутрішніх справ, стає ясно, що проєкт вводить залекослілі зміни адміністративного устрою. Цей новий устрій — це одноступня адміністрація, побудована на сполучі урядової і самоврядної адміністрації з рішенням словом урядових властей та відлученням самоуправи на становище підчиненого їй помісника.

Проект вводить також цілком нові виборчі постанови. Попіслявати їх із постановами галицьких законів, було б невідповідно тому, що від часу підлягання цих законів минуло 65 літ, вапротв яких думки про виборчі права підлягли основній переміні. Важлише, що проєкт хоче упорядувати виборче право в дечому навіть відмінно від постанов польської конститутції. На аразок галицьких самоуправних законів, але всупереч постановам конститутції про виборче право до союму і сенату проєкт признає право вибирати до самоуправних установ тим, що скінчили 24 роки, а право бути вибраним тим, що скінчили 30 років життя. Підвищення ґнаусу віку обсяговує проєкт потребою забезпечити самоуправним установам участь горожан „більше досвідних, життєво і суспільно більше вироблених та ариноважених“. Право вибирати присудовує лише тому, хто боля від року мешкає в громаді, при чім не застереження не торкається державних і самоуправних службовців, військових і активних служб та власників невластивостей.

Проект вводить також цілком нові виборчі постанови. Попіслявати їх із постановами галицьких законів, було б невідповідно тому, що від часу підлягання цих законів минуло 65 літ, вапротв яких думки про виборчі права підлягли основній переміні. Важлише, що проєкт хоче упорядувати виборче право в дечому навіть відмінно від постанов польської конститутції. На аразок галицьких самоуправних законів, але всупереч постановам конститутції про виборче право до союму і сенату проєкт признає право вибирати до самоуправних установ тим, що скінчили 24 роки, а право бути вибраним тим, що скінчили 30 років життя. Підвищення ґнаусу віку обсяговує проєкт потребою забезпечити самоуправним установам участь горожан „більше досвідних, життєво і суспільно більше вироблених та ариноважених“. Право вибирати присудовує лише тому, хто боля від року мешкає в громаді, при чім не застереження не торкається державних і самоуправних службовців, військових і активних служб та власників невластивостей.

Виборча реформа у Франції.

Жінки матимуть виборче право.

Французький парламент прийняв проєкт виборчої реформи. Після вибиратимуть в одній голосуванні. Коли нідин із кандидатів не одержить 1/4 части голосів, відбудеться нове голосування. Після буде 613. Жінки матимуть право голосування.

Проект реформи прийняли більшістю 311 голосів.

Нова конференція в червні.

Берлінська преса оголосила такий урядовий комунікат: Уряди Бельгії, Франції, Німеччини, Італії, Японії й Англії, прийнявши до відома безельський звіт експертів у справі репарацій, рішили скликати нову конференцію в червні ц. р. Завданням конференції буде порозумітися щодо тривалого поладнання справ, порушених безельськими експертами, та обміркувати способи усунення причин, що викликали теперішню світову кризу. Від поладнання цих справ залежить заагіднення міжнародного положення.

Випісні бої за Шангаї.

Обі сторони стягають великі сили.

Японці розпочали вирішний наступ на Шангаї. Задля цього зібрали на відтинку Шангаї-Вусун великі збройні сили. Під охороною воєнних кораблів причаили в останньому часі багато транспорту, що привезли на беріг дев'ять японських дивізію з важкою артилерією. Дали військові транспорти в дорозі. З огляду на майбутні бої виселено із загрозованих районів п'ять тисяч цивільних осіб.

Бої розпочалися 13. п. м. бомбардуванням Чапел та форту Вусун. Після завзятого штурму японці занесли ріку біля Вусуну й переправили на другий бік, однак китайці їх відбили, причому згинуло до тисячі японців.

Японські літаки знищили бомбами залізничну лінію, одинокую сполучку з Нанкінгом. Японці намагаються оточити Шангаї. Про безперемонну тактику японців свідчить факт, що частина їх військ перемашувала крізь міжнародну ділянку Шангаю, щоб зайняти вигідніші позиції.

Китайці ставлять завзятий опір, стягаючи із півдня шораз більші сили. Велику активність виказують китайські літаки.

Китайський уряд хоче порозумітися з японцями.

МОСКВА, 16. II. ПАТ. На основі повідомлень радянських кореспондентів нанкінський уряд висловив охоту осмигнути в найкоротшому часі порозуміння з японцями й готові піти на всякі уступки. Щоби неопустити до дальшого загострення ситуації в Шангаю, нанкінський уряд рішив стягнути звідтіля частину китайських військ.

Ірландсько-англійська боротьба

в джив'є.

В льондонських політичних колах великий заінтересований викликає виборча кампанія в Ірландії у зв'язку з майбутніми виборами до ірландського союму. Найбільшу увагу звертає на себе провідник ірландських самостійників М. Валера, що надіється добути при виборах абсолютну більшість. Він оголосив недавно свою протибритійську програму, тому на випадок перемоги при виборах розпочне отверту політичну боротьбу проти Англії, домагаючись реалізації ірландсько-англійського договору. З цього приводу частина англійської преси висловлює погрози під адресою Ірландії, зазначаючи, що Англія, яка розпоряджалася досі тільки господарською блокадою як засобом пресії, тепер завдяки митному законодавству може закрити англійські границі перед довозом з Ірландії в такий спосіб приневолити її до уступливості та діяльності.

РЕВОЛЮЦІЯ В КОСТАРИЦІ.

ПАНАМА, 16. II. ПАТ. На основі повідомлень із Сан-Хосе в Костаріці відбулася революція. На вулицях міста прийшло до стрілянини Голова ради міністрів утік зі свого мешкання і схоронився в касарні артилерії. Після здаття бою чорнолі вдалося здати революційні

Яків Маселко, Льва Сап'іги 25

Тел. 11 42 по ід. жав чекно, що іє сьогоднішнім днем відкриває при корисній торгівлі

КІМНАТИ ДО СНИДАНЬ І РЕСТОРАН

та поручає адоору і смачні кужини та всілякі закуски і делікатеси, а також приймає всілякі замовлення на випічки, паштети, чини, подувинки і т. п. ЖИВЕЦЬКЕ ПИВО! — Вх'д від вул. Льва Сап'іги 25.

Один з останніх могіканів.

ІСТОРИК Д. БАГАЛІЙ.

Дмитро Багалій, наш визначний історик, що помер у 75. р. життя в Харкові, став відомим ширшому громадянству шойно від революції. До цього часу він, як чимало інших наших учених, професорів у російських університетах, друкував свої праці російською мовою. Його перша більша наукова праця вийшла в 1892 р. п. н. „Історія північної землі до роздвоєння XIV. ст.“ За нею пішла низка праць, присвячених Україні: процесові сільської колонізації, історії українських міст, розвитку українських культурних очередків і деяким визначним представникам нації Бузальчини. Дві праці присвячені Г. Сковороді. Список його розвідок, нарисів і причинників до різних питань української історії має кількасот заголовків. З нагоди свого 70-ліття, коли святкували в 1927 р. ювілей його наукової праці, він написав свою автобіографію величезних розмірів.

Дмитро Багалій був кілька літ ректором харківського університету, членом Української Академії Наук і першим заст. голови її Історично-

філологічної секції та займав дослідчу катедру з предмету української культури.

Був це один із останніх могіканів того передовного покоління вчених, яке мабуть у нас ніколи вже не повториться. Почав він свою наукову кар'єру як російський учений і під впливом серболовця, в якому працював, дійшов до таких поглядів, що кандидатом на міністра освіти за царського режиму. З менту, коли прийшов до влади український уряд, він став одним із тих, що як українці з походження, перші були готові українизуватися. Коли на зміну національній владі прийшов уряд більшовицький, Багалій умів пристосуватися і до такої революції в світогляді. У 1929 р. він видав нарис історії України з матеріалістичного становища. Так історик під натиском зовнішніх історичних подій перейшов найвідважнішу еволюцію, яку може перейти світогляд ученого. Чи мав він ще час за останній роки, коли став істориком-марксистом, студіювати Маркса, — можна сумніватися.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Запевнений вибір Гінденбурга.

Тому що гітлерівці рішили в останньому часі голосувати при виборі президента республіки на Гінденбурга, поволий вибір Гінденбурга є певний. За кандидатурою Гінденбурга нарахували досі 18 до 19 мільйонів голосів проти 12 мільйонів націонал-соціалістів і комуністів. Перехід гітлерівців з деякими застереженнями на сторону Гінденбурга запевнив йому остаточну перемогу. Його безвинним кандидатом остався провідник комуністів Бельман.

Два поззбройні фронти.

На роззбройній конференції в Женеві висловили програмові заяви представники найважливіших держав. На основі тих заяв держави утворювалися у два фронти: з одного боку Японія, Франція та Іх прихильники, з другого боку Німеччина, Радянщина та Італія. До тієї групи прилучилися подекуди й Туреччина. Окреме становище займає Америка та Англія, які в багатьох справах принципово згодні з німецько-італійським фронтом, однак не хотять зовсім отверто викликати конфлікту з французькою групою. Фронти створилися і тепер розпочинається властива боротьба.

Японія заатакує Сінгапур?

ЛОНДОН, 16. II. ПАТ. Офіційна кола сильно занепокоєні щодо Шангаю. Японці заявили, як зачувати, неофіційно, що оскільки Союз Народів накладе економічний бойкот проти Японії, то Японія займе всі китайські порти довж Великого Океану. Военна партія в Токіо обмірковує вже справу атаки на Сінгапур як есентуальну акцію проти В. Британії. Виправді в Лондоні цим поголоскам не вірять, однак преса займається ними на всякий випадок у зв'язку з японсько-китайськими боями.

Дрібні вістки.

Президент берлінської поліції припинив на 14 днів орган комуністичної партії „Роте Фане“.

В Базилюсі св. Петра набили пачку, в якій була бомба великої вибухової сили.

В часі виборчої кампанії в Ірландії застріляли кандидата з державної листи Райнольда та одного поліційного старшину. Винуватець арештований.

На націонал-соціалістичного посла чеського союзу Бутлера стріляли з револьвера й тяжко ранили. Винуватці втекли.

ОСТАННІ ВІСТІ

НОВИЙ ЕМЕР. ЗАКОН.

Проект нового смертального закону передбачає підвишку часу служби потрібної для емеритури з 10 на 15 літ, а емеритура вноситься 40 пр. 2) Час служби від 15—25 літ до раховуватимуть як досі по 24 пр. на кожний рік, а від 20—35 літ по 28 пр. за кожний рік; 3) Ем. сплати підвищать із 5 на 8 пр., завдяки чому можна буде створити ем. фонд; 4) Повна емеритура на будуче вноситься 92 пр. номінальної платні, а не як досі 100 пр.

БЮДЖЕТ М-СТВА ЗЕМ. РЕФОРМ.

ВАРШАВА, 16. II. ПАТ. Сенатська сквб.-бюджетова комісія радила над бюджетовим прелімінарем м-ства земельних реформ. Реферував сен. Ванькович (ББ). У дискусії сен. Павлицький виступив проти колонізації на українських землях. (Він промовляв двічі).

Найближче засідання завтра. На денному порядку емеритури, ренти та держ. довги.

ДИМІСІЯ КАБІНЕТУ У ФРАНЦІЇ.

Сенат відкинув виборчу реформу 157 голосами проти 134. У зв'язку з цим прем. Ляваль заявив до димісії. Президент димісію прийняв. Найповажнішим кандидатом є Барту, б. прем'єр. Він має створити перехідний уряд на час виборів.

ПРОЦЕС ПРОТИ Б. ПРЕЗИДЕНТА КЛАЙПЕДИ.

БЕРЛІН, 16. II. ПАТ. „Берл. Тгт.“ повідомляє з Ковна, що литовський уряд задумує виступити з процесом проти б. президента клайпедського директоріату Бетхера за те, що зривав собі на шкоду державні несплати йому компетенції. Карний процес передбачує за це тюрму.

ПОМЕР Б. ГОЛОВА ЛІГИ ОБОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ.

ПАРИЖ, 16. II. ПАТ. У Бове на 90-ому році життя помер Ферд. Буїсон, французький педагог і політик, бувш. голова Ліги Оборони Прав Людини та Горожанина й лавреат мирової нагороди Нобля.

ПРИЧАЛИЛА 40.000 АМЕР. АРМІЯ.

На Гавайських островах висіло 40 тисяч американських вояків, нібито задля маневрів. Війська висідали під заслоною диму. Штучні хмари окутали місто Гонолуло та околицю у промірі кількох км. Для виконання заслони з диму жили 60 воєнних кораблів.

НЕ ВЗИВАЙ НАДАРЕМНЕ...

ЖЕНЕВА, 16. II. ПАТ. Нині відбулося доірочне засідання Ради без участі представників Китаю та Японії, або т. зв. Комітету 12-х. Комітет ухвалив іше раз візвати Японію, щоб зупинила воєнну акцію. Текст того приказу опрацює рад. комітет. Рада збереться в четвер і ухвалить рішення у справі скликання надра, засідання Ліги згідно з бажанням Китаю.

МАНДЖУРІЯ — РЕСПУБЛІКОЮ?

МОСКВА, 16. II. ПАТ. У Мукдені йдуть наради політичних і військових діячів. Прилетів там літак і ген. Ма. Конференція має устійнити політ. незалежність Манджурії. Зачувати, що Манджурія буде республікою. Президент буде називатися чі-чен, що значить „правитель“. На це становить є два кандидати: голова мукденського уряду Чан-Чу-Лі та голова гелюньського уряду Чан-Ші-Куй. У Пекіні кажуть, що республіку проголосять 17. II.

НОВИНКИ

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, вул. Хорунщина 5. (близькі „Аполло“) поручає по найнижчих цінах, ковдри, матеріали і постілі. Переробляє ковдри по 6 зод., матеріали по 8 зод.

— Вечеринці з танцями улаждає Комітет допомоги вдовам і сиротам по священниках у Львові в саях „Стрілецького Т-ва“ (Куркова 23, дня 3. березня ц. р. Початок: год. 10 веч. Попередити в год. 8:30 веч. концерт при співучасті Вп. п. Івонни Шмерковської-Приймової, д-ри В. Тисяка і д-ра Н. Ніжанковського.

— Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка відчинила з днем 16. лютого філію в Перемишлі, Ринок 14.

— Українська секція Славянського Т-ва Культурі й Мистецтва. При Славянському Т-ві Культурі й Мистецтва у Варшаві відкрили українську секцію. Президентом секції є д-р Л. Лукасевич, заступником знайий український поет Іван Ліпа. Секція буде збиратися кожного тижня.

— Про перевозку клунків у трамваях. Магістрат оголосив нові приписи про перевозку клунків у трамваях: I. Кожний подорожний може перевозити за оплатою в трамваї один ручний клунок, але лише такої величини, щоб міг його умістити під лавкою. Довжина клунка не може бути більша від подвійної ширини лавки, ширина не більша від ширини лавки. Клунок мусить бути так приміщений, щоб не заважав іншим подорожним. II. Від оплати білету звільнені клунки менші від ширини лавки, якщо їх примістити під лавкою, або, коли клунок у руках подорожного й не перешкоджає іншим подорожним. Не треба платити за перевозку шкільного приладдя та малих музичних інструментів (скрипки, мандоліни й т. п.), якщо подорожний держить їх так, щоб не перешкождали іншим подорожним. III. Від оплати білету звільнені спортивне приладдя: лещети, палиці до гаківки, міричне знаряддя, але подорожні повинні держати їх у руках на причітках возів. За діточі саночки треба платити. IV. Переходів у нутрі возу й на причітках не можна закладати клунками. Лавки призначені лише до сидіння. V. Не вільно перевозити у трамваях клунків більших розмірів і дуже важких, запальних і вибухових матеріалів, пачок, бочілок, шиб, блях і інших предметів, що могли би ушкодити одяг подорожних, або такі, що перешкождали би їм, або такі, що своїм запахом або нечистотою могли би бути прикрі. VI. На перевозку клунків дозволяє кондуктор. VII. За ушкодження воза, особи, або річі з причини перевозки клунка відповідає його власник. VIII. Миська Електрична Залізнична та служба руху не відповідають у ніякому випадку за ушкодження або втрату клунка. IX. Особи, які не заплатили в час за перевозку клунка платять 4 білетні гривні.

— Українка. В ілюстрованому віденському журналі „Radio-Bin“ ч. 20, з 12. п. м. нахилимо є світлин і короткою інформаційною новиною п. з. „Мистецтво й культура України“. Ці світлин поміщені у зв'язку з викладом д-ра Борна у віденському радіо, про що ми на днях писали. У журналі помістили такі репродукції: 1) галицька ікона Божої Матері з XVI ст., 2) картини Новаківського „Богатство України“ та „Дзвінка“, 3) Різьба Литвиненка „Козацька голова“, 4) дві світлин д-ра Борна „Церква св. Духа“ і „Весілля під Львовом“. Журнал можна купити у газетних агенціях, або „Rawag“, Wien I, Johanneßgasse.

— Син Петрушевича їде до Москви. Польська преса повідомляє на основі телеграм з Варшави, що син б. диктатора ЗОУНР виїжджає в найближчих днях до Москви. Його нібито іменували референтом українських справ у комісаріаті закордонних справ Радянщини.

— Самогубство в купальні. В адвоката д-ра Парнаса у Львові при вул. Сикстуській 56 поїскалася його б. в. наймичка Карлашівна.

Перед
входом до театру

ELIDA КРЕМ
що години.

— Із краєвої хроніки. На шляху Тернопіль—Львів біля станції Озіриза випав із вагону Мечислав Сова та згинув на місці. — Нагдий суд у Тернополі засудив за шпигунство на хару смерти Б. Коженівського й Івана Свідерського; кару замінити їм на досмертну тюрму.

— Перестрілка поліції зі злодіями. У Рембертові у дні Мроза увійшла поліція, щоб зробити ревізію. Співачки Мроза привитали поліцію стрілами та вбили розвідника й ранили важко двох поліцій. Бандити втекли.

— 100.000 кг. бараболі безробітним. Повідомляють із Воложина б. Новгородка, що власник двора Гороцька Волчанський за незаплатені податки дав 100.000 кг. бараболі; бараболю перейде у розпорядність комітету допомоги безробітним.

— Катастрофа авто. Повідомляють із Катовиць, що біля Великих Стшелець зударилася і поїздом авто. Одна особа збита, одна важко ранена.

— Убивство вїта. У Чарукові (Волинь) знайшли на вулиці вбитого 6. вїта, 54-літнього Андрія Борусюка. Борусюк вертав із гостини, хтось розбив йому голову сокирою. Виявилось, що вбили його рідна 18-літня дочка Ніна й її любчик 20-літній Дмитро Билук. Обое стануть перед нагдим судом. Чаруків — наскрізь сільськобське село, де батько й мати лише „найближчі знайомі“.

— Із зазвисти висадив 2-поверховий дїм. Робітник Геста Фернікст у Гетеборзі висадив динамітом у повітря двоповерховий дїм. Досі добули зпід завалищ 4 убитих і 11 ранених. Арештований признався, що зробив це із зазвисти, бо його жінка мала прийняти в себе любовника Між раненими є Фернікстова жінка. Сподіються, що її вляється вдержати при житті.

— Смерть під колесами залізничні. На станції Судовій Вишній впав під колеса поїзда 17-літн. Гр. Лемеш і його сестра Катерина. Вона згинувла, а його в безнадійному стані відвезли до шпиталю. — На шляху Хирів—Перемишль випав із поїзду селянин Ів. Лучин і розбив собі череп. І його стан безнадійний.

— Страшне самогубство. Хана Вельдман, з Козеника на Дубенщині, обвила себе нафтою й підпалила одяг. Немасна жінка змерла у страшних муках. Причина самогубства — злидні.

— У кількох словах. У Чехословаччині є 2.800 приватних автобусів, які обслуговують цілу сітку шляхів. — „Міс Європою“ на 1932 р. виборили данку Асу Клазена. — У Калькуті засудили на 9 літ тюрми студентку за змах на губернатора Джексона. — До Польщі приїде 25 студентів, які студіюють словянські мови на університеті в Люнд у Швеції. — На празькому університеті є доцент радіотехніки. — Перекладчиків класичних поезій Маріонів Меніє признав комітет Т-ва Письменників у Парижі 10.000 франків нагороди.

— Великі костюмові вечеринці улаждає Т-во українських ремісників, промисловців і торговців „Зоря“ у Львові в суботу 20. лютого ц. р. у власній залі, вул. Вірменська 25. Початок в год. 9. вечором. Забала заповідається якнайкраще; між ріжними несподіванками є три нагороди за найгарніші костюми, тому не тільки ремісничка верства, але й гості повинні заповнити комнати Т-ва. Хто ще не одержав запрошення, може таке забути кожного вечора в „Зорі“.

— Спростування. Хвалена Редакція! У Вашій цінній часописі „Діло“ з 30. січня ц. р. появилася допис „Громадянина“ з Жукот, пов. Обертин, який між іншим нарушив честь б. п. о. о. Йосифа Левницького, тому прошу помістити таке висвітлення: 1) Неправдою є, немовби в школі в Жукові наука релігії не відбувалася від 4 літ, а правдою є, що мій муж, б. п. о. Йосиф Левницький, точно й совісно учив до кінця вересня 1930 і лише 3 місяці — від жовтня до 30. грудня 1930 — через недугу і смерть не учив, що потверджує залучена посвідка управл. школи. 2) Щодо поміщення, чи непомищення доброї пам'яті по собі, то це річ широкої скалі, а в цім випадку для громади і для родини вдоволюча. — Левицька Марія, вдова.

3 концертної сали.

Концерт творів Баха.

Для 4. П. ц. р. відбувся в сали Львівської Консерваторії (вул. Хорунжия 7.) концерт творів І. С. Баха у виконавстві учеників концертного курсу відомого професора фортепіано Л. Мінцера. Оркестром диригував д-р А. Солтис. Згодом концертанти вийшли на чоло безперервно Е. Шаліт, який відіграв "Хроматичну фантазію" і Фугу, виконавши небуденне опанування форми. Правдиві таланти наспівують і в інших концертантах, яких ми мали нагоду тоді почути. А саме: Ст. Гольдшмідт, Г. Раппапорт, І. Шнігел, а вже вершиною успіху вечора був перше у Львові концерт на 4 фортепіано Концерт а-моль (Л. Вайнтрауб, М. Копраз, М. Калужня, Д. Колеснік) — в супроводі оркестру. Виконали його до надзвичайних впадин, так, що треба познати величезний вклад енергії диригента А. Солтиса, щоб цей твір так вийшов.

Мельман.

3 театру.

ТЕАТР РДЖНОРОДНОСТЕЙ: „СВЯТЕ ПОЛУМ'Я“, пєса на 3 дії В. Сомерсет-Могема.

Пєса, що може викликати гостру дискусію, а навіть обурення серед оборонців традиційної моралі. Автор торкається небезпечного питання: чи можемо вкоротити муки безнадійно недужої особи, з любови для неї і для її добра, тим більше, коли цим можемо відхилити від неї одне із найважливіших життєвих розчарувань? Є такі випадки, коли не тільки можемо, але зобов'язані це зробити. Ось один такий приклад. „Святе полум'я“: це безмежна любов мамі до сина і шира оманя кохання чоловіка та жінки.

Сомерсет-Могем (вимовляти: Мом), автор численних пєс, славний своїми повістями, англієць непересічної культури. Сам — лікар, що кінчив свої студії в Німеччині, а вихований у Франції. Його широкий світогляд має неодноразово посвоячення із ідеями великого ліберального англієця Бертранда Рассела. Погляди на ролю змислу у коханні, киненні у цій пєсі, покривається зовсім із думками автора „Мораль і подвиги“.

Закиди, які назавжди робила газетна критика пєсі Могема, виходили з того хибного погляду, буцім-то автор ставить тезу і узагальнює спеціальний випадок. Інтелігентний письменник (а таким є Могем) ніколи цього не робить, зате зобов'язаний бути критиком.

Добре збудована та передумана драма робить на аудиторії сильне враження. Мистецьку красу дає п. Семашкова, що нагадала своєю ролю матері із „Примар" Юсена.

м. р.

Листування Редакції.

М. З. у Перемишлі. Грета Гарбо досі живе; геппер імовірно в Голлівуді. Маєте, мабуть, на думці Людо Путті.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

† Теодор Федорчук, учитель фахово-допівничої школи „Р. Ш.“, бувший член У.Г.А., помер по довгій і тяжкій недужі 15. лютого ц. р. в 43 році життя. Похорони відбудуться в середу 17. лютого в год. 2 попол. з дому жалоби при вул. Городецькій ч. 66 на Янівський цвинтар.

Покійний родився в Ключеві Малім коло Коломиї. Гімназійні студії відбув у Коломиї й у Львові, а університетські у Львові і Відні. В часі світової війни був Покійний цілий час при У.С.С., а відтак як член У.Г.А. ділав її долю й недолу аж до розпаду. По війні став службовником Нар. Торговлі, а відтак був управителем фахово-допівничої школи „Р. Ш.“ аж до часу недуги. В. Й. П.

† Петро Жмінковський, шевський челядник, помер по короткій і важкій недужі, заосмотрений св. Тайнами, 16. лютого ц. р. в 22 році життя. Похорони відбудуться в середу, 17. лютого, в год. 2 попол. з дому смутку при вул. Осолінських ч. 13 на Янівський цвинтар. Покійний, молодий ідейний ремісник, перебув півтора року в тюрмі у зв'язку з т. зв. „бомбомовою історією“ в переплетні Наук. Т-ва ім. Шевченка. В тюрмі й підірвав він своє молоде здоров'я. В. Й. П.

Дописи.

ДОБРОМИЛЬ. (Філіальна анкета). Для 20. І. ц. р. відбулася в Добромилі філіальна анкета. Заступлений було 20 читальних 70 особами. Про організаційні справи, що були предметом порядку нарад, реферували відпущники Т-ва „Просвіта“ — Львові. Проводила анкету о. Гоцький. В дискусії, в якій заборили голос: о. Гоцький, о. Маринювич, відпущники з Трушівців, Віська, Смілинич, Боневич, Книжколя і т. д., пробидалися багаторітні нотки сільських просвітан, які, не зважаючи на важкі часи, ведуть неупинно муральну працю по селах, свідомі цього, що наше громадське життя не обійдеться без цієї підставової, читальничої праці. Анкета домагалася від „Просвіти“ нових пєс, бо театральні кружки не мають уже що грати, а також нових, дешевих книжок. Село кричить за поміччю від філії, просить рефератів, курсів і т. д. Добре, коли яка читальня, як ось у Віську, сама дає собі раду, маючи постійну поміч від свого пароха і коли вона в сьогоднішніх часах може передлачувати 15 часописів і журналів (у селі Аде понад 80 часописів). Але велика більшість читальень шукає і просить поміч. Філія не може багато помагати, інструктор робить, що може. Тому читальні не повинні рахувати виключно на поміч і провіда міста. Статут і вимоги життя повинні вказати їм дорогу, а книжка і часопис повинні покищо заступити живе слово інструктора-освітника.

ТЕРНОПІЛЬ (З Кружка „Рідної Школи“ УПТ). Гурт молодих людей, переважно студентів, яких доля „Рідної Школи“ не байдужа, подбав про організацію при Кружку „Рідної Школи“ в Тернополі драматичного гуртка, який шляхом аматорських вистав хотів би причинитися до прибирання фондів для цьогож Товари-

ства і дійсно згаданий гурток дає кожного року в зимовому сезоні дві до три вистави, які назавжди просядуть з успіхом. Сада тут згадати про три вистави з минулого року, дві відіграні другого і третього дня Рішаних Свят, а саме „Марко Спотикалий“ і „Старі риховодники“ та „Еспанська муха“, що й відіграні 13 грудня, а також про одну цьогорічну, а саме „Нім під Івана Купала“, відіграну 19. січня ц. р. Під умилан пролом злишеного зі служби б. урядовця воякиста п. Щечка гурток стану на висоті свого завдання. Кожна вистава лишає по собі приємне враження у публіки, гра декотрих аматорів підноситься доколя до вершин мистецтва. Сада відмітити такий гарний прим у житті аматорського гуртка, як постановка пєси „Нім під Івана Купала“ зі співами й танцями. Хоч мистецтво пробивалося незліченними хорів і видко було деякі недостатки в гуртових сценах, а також у світляних ефектах (ніч), то проте вистава подобалася загальною. Та, не жаль, змагання нашої молоді не найшли належного арозуміння серед старшого громадянства, яке чомусь просто бойкує цього роду імпрези. Перші місця завжди святять пустою, а навіть люди, які стоять біля ко „Рідної Школи“, як учителя місцевої гімназії „Р. Ш.“, не вважають своїм обов'язком відвідувати ці вистави. Рівночасно з призначенням треба піднести факт, що тернопільське „Мішанське Брацтво“ відступає кожного разу свою театр. салю для згаданих вистав, не бере за це від Кружка „Р. Ш.“ ні сотики. Обсерватор.

СПОРТ.

Лешатарські змагання.

Український Спортивний Союз улаштує в дні 21. лютого лешатарські змагання в дружньому білі ушні 12 км. Дружина складається з 4 осіб. Організацією змагань займається УССК. Згодомешня приймуть у четвер в год. 20-й в доміні УССКу в Ахид. Домі. Старт і мета бігу під лісом за замарстинівським цвинтарем. Збірка змагунів в год. 9.30 на останній порестанку 10 на Замарстиніві.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

ВІПЬСЬКОВЕ ЗНАННЯ, лекція шеста й семі. Загальний курс військового випуску під керівництвом генерал-хорунжого М. Калустянского. Париж, 1932 р.

ЖУРНАЛИ.

ДЗВІНОЧОК, часопис для українських дітей. Ч. 4. Лютець 1932.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАСІЧНИК, місячний орган пасічницької кооперації „РІА“. Ч. 2. Річник V. Лютий 1932 р.

УЧИТЕЛЬСЬКЕ СЛОВО, орган Вчительської Помощі Українського Вчителства. Місячник. Р. XX. Ч. 2. Лютий 1932.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам 15. лютого а. р. за масло експортне та десерове пріма 3.80 зол., а літру молока 28—29 сот., літру сметани 1.20 зол., копу нець 4.70—4.80 зол.; 16. лютого ц. р. за масло експортне та десерове пріма 3.80 зол., за літру молока 23—24 сот.; літру сметани 1.10 зол.; копу нець 4.70—4.80 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр. Серед 17. П. год. 8. веч. „Ріголето“ (Виступ Вол. Келури).

Театр Ріжгородностей. „Серед 17. П. в год. 8. веч. „Святе полум'я“

Весела Буда (Осолоінських 10). Шодня, год. 8. веч. „Люди — марш до буди“

Кіно.

АПОЛЬО: „Два серія бить у вальса такт“ (оперетка).

КАСНО: „Трагедия Горн“ (В. С. Ван Пайк).

КОПЕРНИК: „4-ка піхотинців“ (На-Ізиданки).

ЛЕВ: „Зелена бригада“, „Зоряна ескадра“.

МАРУСЕНЬКА: „4-ка піхотинців“ (На-Ізиданки).

МІРАЖ: „Діффіє і Хайос“ („Еротова стража“), „Героїзми класоти“ (Гар-Льод).

ОАЗА: „Три сестри“, „Острів автопел-них серпів“.

ПАН: „Світла, місто кохання“.

ПАЛАС: „В сучасних янголах міста“.

ПАСАЖ: „Маніст у пєсці“ та додатки.

ПРОМІНЬ: „Душі в неволі“ (Соль-ський, Ватюшка).

СОНЕЦЬ: „Нім у Мансіма“.

СТИЛЕВ: „Кайлани, пристрасть“, „Постригати прати“.

УТІХА: „6 тижнів серед впадин“ і до-датки.

ХІМЕРА: „Книжка Таранюкова“.

Програма радіо.

Четвер, 18. лютого 1932 р.

Львівськ (259.3) 18.00 „Похибий гігієні“, Моравська Острва (263.4) 19.30 Музика. Брно (341.7) 18.25 „Виховання дитини“, Лондон (355.9) 20.30 Концерт. Гамбург (372.2) 16.30 Концерт. Букарешт (394.2) 21.10 Концерт. Берлін (418) 16.05 Літера-тура. Рим (441.2) 17.45 Концерт. Лангев-берг (472.4) 13.05 Танки. Прага (488.6) 19.40 Пісні. Міанно (501.7) 16.55 Танкова музика. Брюссель (509.3) 21.00 Концерт. Вілені (517.2) 15.30 Концерт. Рига (525.4) 21.30 Концерт. Мінхен (532.9) 19.15 Кон-церт. Бухарешт (550.5) 18.45 Хор. Осло (1083) 22.05 Хор.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

ГОДИНИКИ направляє найблизьшіше — Домбровський-Розмаринський. Академічна 2. 1248 5-15

ВЕЛЕНА впроваджені книжок у діль-ний дільничі міста з нагоди заводу кори-сно на прозаж. Адміністрація під „Еган-стелія“. 1381 1-1

Оголошуйтеся в найстарішій укр. щоденнику „ДІЛО“

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

ГУРТК РІДНОЇ ШКОЛИ В ЧОРТКОВІ оголошує

КОНКУРС

на п'яний і конторис будинку гімназії і народної школи, які треба прислати не пізніше 10. березня 1932. на руки д-ра Михайла Рольєра в Чорткові, де рефле-ктанти дістануть письмові потрібні ін-формаци і ситуаційні та поземні на-рис. Авторів закінченого п'яний і конторису відістане Гурток технічний нагад будова за умовою анатомо-ро-дою. Старшина Гуртка.

Найдешевші книжки!

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК

КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР

Шина 50 сот., з поштовою перес. 70 сот.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.

С М І Х З Е М Л І

Шина 1.80 зол., з почт. перес. 2.10 зол.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади І. П. і Ш. часть

Шина 8— золотих — без пересилки.

XIV. ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ ПРИВАТНИХ СЛУЖБОВИКІВ „СУПРУГА“

відбудеться у Львові, дні 13. березня 1932 р. (неділя) в год. 9. рано в сали Ток „Бесіда“ вул. Рутенського ч. 22 (Народ-ний Дім) з таким порядком нарад:

1. Відкриття Збору і вибір голови Збору; 2. Перевірка протоколу з останнього Загального Збору; 3. Реферати на темі: а) Концентрація службовицьких емігра-фондів і б) Допомога безробітним при-творення варіантів праці; 4. а) Загаль-ний огляд діяльності в 1931 р.; б) виступив завіт за 1931 р.; 5. Заір Переївної Ко-місії з переївної діло-і книговодства в 1931 рік; 6. Дискусія над затіма і про- життя внеску у справі абсолютної; 7. За-Головної Ради і Проївної Комісії; 8. За-Головної Ради і Проївної Комісії; 9. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 10. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 11. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 12. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 13. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 14. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 15. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 16. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 17. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 18. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 19. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 20. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 21. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 22. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 23. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 24. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 25. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 26. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 27. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 28. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 29. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 30. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 31. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 32. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 33. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 34. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 35. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 36. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 37. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 38. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 39. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 40. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 41. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 42. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 43. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 44. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 45. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 46. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 47. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 48. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 49. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 50. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 51. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 52. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 53. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 54. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 55. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 56. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 57. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 58. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 59. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 60. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 61. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 62. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 63. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 64. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 65. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 66. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 67. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 68. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 69. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 70. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 71. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 72. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 73. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 74. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 75. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 76. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 77. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 78. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 79. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 80. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 81. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 82. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 83. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 84. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 85. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 86. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 87. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 88. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 89. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 90. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 91. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 92. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 93. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 94. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 95. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 96. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 97. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 98. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 99. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 100. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 101. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 102. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 103. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 104. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 105. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 106. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 107. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 108. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 109. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 110. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 111. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 112. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 113. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 114. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 115. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 116. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 117. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 118. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 119. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 120. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 121. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 122. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 123. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 124. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 125. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 126. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 127. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 128. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 129. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 130. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 131. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 132. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 133. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 134. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 135. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 136. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 137. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 138. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 139. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 140. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 141. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 142. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 143. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 144. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 145. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 146. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 147. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 148. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 149. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 150. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 151. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 152. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 153. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 154. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 155. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 156. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 157. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 158. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 159. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 160. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 161. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 162. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 163. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 164. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 165. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 166. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 167. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 168. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 169. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 170. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 171. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 172. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 173. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 174. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 175. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 176. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 177. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 178. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 179. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 180. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 181. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 182. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 183. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 184. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 185. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 186. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 187. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 188. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 189. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 190. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 191. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 192. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 193. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 194. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 195. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 196. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 197. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 198. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 199. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 200. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 201. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 202. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 203. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 204. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 205. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 206. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 207. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 208. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 209. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 210. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 211. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 212. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 213. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 214. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 215. Справа члена Союзу іустини-рі-рік; 216. Спра